

UREDBA ŠT. 1896/2006 - SODNA PRAKSA SLOVENSКИH SODIŠČ

Maja Čarni Pretnar, LLM
Urad za mednarodno sodelovanje in mednarodno pravno
pomoč, Ministrstvo za pravosodje RS

VSL Sklep I Cpg 850/2015 z dne 12. 8. 2015 (I)

- Slovensko sodišče je izdalo EPN in ga po mednarodni pravni pomoči vročilo v Romunijo.
- Tožena stranka je na podlagi 42. člena ZIZ v povezavi z 18. členom uredbe podala predlog za razveljavitev potrdila o pravnomočnosti in izvršljivosti evropskega plačilnega naloga Plg, iz razloga po a) točki prvega odstavka 20. člena Uredbe št. 1896/2006. V predlogu je navedla, da ji evropski plačilni nalog ni bil vročen, saj je bil le-ta skladno s predlogom tožeče stranke posredovan na naslov B., na katerem ne posluje, ter da je naslov, na katerem posluje že od leta 2012 drug. Prvostopenjsko sodišče je predlog zavrnilo, zato se je pritožila.
- Sodišče je na podlagi (prevoda) obvestila o izvršitvi zaprosila romunskega sodišča pravilno ugotovilo, da je bil toženi stranki obravnavani evropski plačilni nalog vročen na naslovu B. Prav tako je iz navedenega obvestila romunskega sodišča razvidno, da je bila vročitev opravljena zastopniku tožene stranke, kar pomeni, da je šlo za osebno vročitev po 13. členu Uredbe št. 1896/2006. Pritožbene navedbe o kršitvi pravice tožene stranke do obrambe oziroma pravnega sredstva, do katere naj bi prišlo zaradi napačnega vročanja, so zato neutemeljene.

VSL sklep I Cpg 850/2015 z dne 12. 8. 2015 (II)

- Pritožbeno sodišče je pripomnilo, da razlog za ponovno preučitev evropskega plačilnega naloga po a) točki prvega odstavka 20. člena Uredbe št. 1896/2006, na katerega se sklicuje tožena stranka, ne more biti podan že iz razloga, ker je bil slednji (kot je bilo predhodno poudarjeno) evropski plačilni nalog vročen osebno, omenjena točka pa se nanaša na primere, ko je bila izvedena nadomestna vročitev.
- Tožena stranka je v zvezi s tem navajala, da so bili v vlogi za evropski plačilni nalog in v samem evropskem plačilnem nalogu navedeni neresnični podatki.
- Pritožbeno sodišče je pojasnilo, da je v evropskem plačilnem nalogu sicer res naveden napačen sedež tožene stranke, vendar pa, ker je na podlagi evropskega plačilnega naloga kljub temu moč ugotoviti, na katero pravno osebo se nanaša (saj so navedeni njena točna firma, njena identifikacijska oznaka in njen prejšnji sedež), je pravilno štelo, da navedba napačnega sedeža ne predstavlja izredne (izjemne) okoliščine, ki bi terjala ponovno preučitev evropskega plačilnega naloga.
- Prav tako izjemne okoliščine ne predstavlja napačno izpolnjen obrazec za vlogo za evropski plačilni nalog pod točko 4 (naslov te točke je „Čezmejni značaj zadeve“), kjer je tožeča stranka navedla, da je sedež tožene stranke (namesto pravilno v R.) na P. Gre namreč za očitno pomoto, saj je bilo ves čas jasno, da gre za stranko iz Romunije in ne Portugalske. Poleg tega zaradi te pomote evropski plačilni nalog ni nepravilen, saj v njem ni navedbe, da je tožena stranka iz Portugalske.

VSL Sklep I Ip 2435/2015 z dne 2. 9. 2015 (I)

- V obravnavanem primeru je sodišče prve stopnje s sklepom o izvršbi na predlog upnika zoper dolžnika dovolilo predlagano izvršbo na podlagi pravnomočnega in izvršilnega evropskega plačilnega naloga in potrdila o izvršljivosti Sodišča v Vidmu, Italija, izdanih na podlagi Uredbe št. 1896/2006). Dolžnik je zoper sklep o izvršbi ugovarjal, sodišče prve stopnje pa je z izpodbijanim sklepom njegov ugovor zavrnilo kot neutemeljen. Zato se je pritožil.
- Sodišče je navedlo, da je pravnomočen in izvršljiv evropski plačilni nalog izvršilni naslov, zato kršitev, do katerih je morebiti prišlo v postopku njegove izdaje, ni mogoče uveljavljati v izvršilnem postopku, ki je namenjen zgolj njegovi izvršitvi – prisilni izterjavi denarne terjatve, ki je bila z evropskim plačilnim nalogom ugotovljena.
- Te kršitve lahko dolžnik uveljavlja s posebnim pravnim sredstvom ponovne preučitve v izrednih primerih, če so za to izpolnjeni pogoji iz uredbe, oziroma z ustreznimi pravnimi sredstvi po nacionalnem pravu države, ki je evropski plačilni nalog izdala.
- Vse dokler pa evropski plačilni nalog kot izvršilni naslov ni pravnomočno odpravljen, spremenjen, razveljavljen ali izrečen za neveljavnega, oziroma dokler ni razveljavljeno potrdilo o izvršljivosti, je izvršilno sodišče nanj vezano in se v presojo njegove pravilnosti in zakonitosti ne sme spuščati (t. i. načelo formalne legalitete).

VSL sklep I Ip 2435/2015 z dne 2. 9. 2015 (II)

- Vročanje evropskega plačilnega naloga je ne glede na zaproseno sodišče, ki pri tem sodeluje, procesno dejanje v postopku njegove izdaje, zato stranka morebitnih nepravilnosti v zvezi s tem tudi v primeru, ko je nato za izvršitev pristojno isto sodišče, v postopku izvršitve evropskega plačilnega naloga ne more več uveljavljati.
- Pojem izrednih okoliščin, ki upravičujejo prekinitev izvršilnega postopka, predstavlja pravni standard, ki mu je evropski zakonodajalec določil le okvir, določitev natančnejše vsebine pa je prepustil tistemu, ki ga uporablja. Glede na to, da evropske sodne prakse, ki bi ta pravni standard zapolnila z morebitno avtonomno razlago, (še) ni, in upoštevajoč, da brez poseganja v določbe Uredbe št. 1896/2006 postopek izvršbe na podlagi evropskega plačilnega naloga ureja pravo države članice izvršbe (prvi odstavek 21. člena Uredbe št. 1896/2006), sodišče prve stopnje s tem, ko se je pri presoji obstoja izjemnih okoliščin oprlo na analogno uporabo kriterijev, ki jih je (nacionalna) sodna praksa oblikovala za presojo obstoja pogojev za odlog izvršbe, po presoji višjega sodišča določbe 23. člena Uredbe št. 1896/2006 ni kršilo.

VSM Sklep I Ip 622/2015 z dne 24. 9. 2015 (I)

- Upnik je izterjeval terjatev na podlagi evropskega plačilnega naloga, iz katerega pa ni izhajala takšna obveznost kot jo je terjal upnik. Upnik je namreč izterjeval več zneskov, ki so presegali znesek v evropskem plačilnem nalogu. Dolžnica je zaradi neskladnosti ugovarjala, a je sodišče ugovor zavrnilo. Zato se je pritožila.
- Pritožbeno sodišče je izhajalo iz 19. člena uredbe 1896/2006, ki določa, da se plačilni nalog, ki je postal izvršljiv v državi članici izvora, prizna in izvrši v drugih državah članicah, ne da bi bila potrebna razglasitev izvršljivosti in brez vsake možnosti ugovora njegovemu priznanju.
- V skladu s prvim odstavkom 21. člena navedene Uredbe postopke izvršbe brez poseganja v določbe te uredbe ureja pravo države članice izvršbe, in se evropski plačilni nalog, ki je postal izvršljiv, izvrši v drugih državah članicah pod enakimi pogoji kot izvršljiva odločba, izdana v državi članici izvršbe.
- Evropski plačilni nalog je zato obravnavati kot izvršilni naslov v smislu določb 17. in 21. člena ZIZ. V skladu s procesnopravno in materialnopravno vsebino določbe 17. člena ZIZ je izvršbo mogoče dovoliti in opraviti le v obsegu, ki izhaja iz izvršilnega naslova, (evropskega plačilnega naloga s potrdilom o izvršljivosti), na obstoj in primernost izvršilnega naslova za dovolitev izvršbe pa sodišče pazi po uradni dolžnosti, tudi če ugovor v tej smeri ne bi bil obrazložen (drugi odstavek 55. člena ZIZ).

VSM Sklep I Ip 622/2015 z dne 24. 9. 2015 (II)

- Upniku gre procesno varstvo šele, ko je jasno, da ima njegov predlog za sodno varstvo glede prisilne izvršbe podlago v izvršilnem naslovu.
- Preizkus skladnosti po prvem odstavku 17. člena ZIZ z izvršilnim naslovom mora izpolnjevati tudi pogoje primernosti iz 21. člena ZIZ. Na podlagi slednjega je primeren izvršilni naslov le tisti, ki vsebuje določno opredeljene obveznosti. Ker je sodišče prve stopnje opustilo preizkus skladnosti izvršilnega predloga z izvršilnim naslovom, ni ugotavljalo pravno pomembnih in tudi sicer ugovorno spornih dejstev glede izterjevanih denarnih obveznosti, je odločitev o zavrnitvi ugovora dolžnice zmotna.
- Pritožnica je s pritožbo uspela in sodišče je izpodbijani sklep razveljavilo ter zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v nov postopek (3. točka 365. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ).

VSL Sklep II Ip 3702/2015 z dne 25. 11. 2015

- V tej zadevi je upnik (dolžnik po nasprotni izvršbi) predlagal izvršbo na podlagi izvršljivega evropskega plačilnega naloga Okrajnega sodišča za trgovske zadeve Dunaj. Med postopkom je dolžnik (upnik po nasprotni izvršbi) dosegel preklic potrdila o izvršljivosti evropskega plačilnega naloga, kar pomeni, da pogoji za izvršbo niso bili več podani, zato je sodišče prve stopnje izvršbo ustavilo in razveljavilo opravljena izvršilna dejanja. Povedano pomeni, da do takrat v izvršbi izvedeno poplačilo v znesku xx EUR, ki med strankama ni sporno, ni imelo več pravne podlage, izpolnjeni pa so bili pogoji za nasprotno izvršbo, kot je pravilno ugotovilo sodišče prve stopnje.
- Sodišče je menilo, da je postopek nasprotne izvršbe funkcionalno neposredno vezan na izvršilni postopek, pričet s predlogom za izvršbo, oziroma predvsem na tisto njegovo fazo, ki sledi dovolitvi izvršbe – opravo izvršbe. Zato je lahko pristojno za odločanje o utemeljenosti predloga za nasprotno izvršbo le tisto sodišče, ki je odločalo o predlogu za izvršbo.
- Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 sicer res izvzema stečajne postopke in tožbene zahtevke, ki so povezani s stečajnimi postopki (1. člen), vendar to v obravnavanem primeru ne velja. Do (neupravičene) obogatitve je prišlo v izvršilnem postopku, v času, ko je bil dolžnik po nasprotni izvršbi že v stečajnem postopku (v stečajnem postopku je bil že ob vložitvi predloga za izvršbo).
- Zato se za določitev pristojnosti sodišča v obravnavani zadevi uporabljajo določbe Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001.

VSK Sklep II Ip 393/2016 z dne 8. 11. 2016

- Upnik je ob predložitvi predloga za izvršbo predložil le evropski plačilni nalog na standardnem obrazcu E, ne pa tudi vlogo za evropski plačilni nalog, ki vsebuje rubriko zakonskih zamudnih obresti, niti ni navajal, da je v vlogi za izdajo evropskega plačilnega naloga sploh zahteval tudi plačilo zakonskih zamudnih obresti od glavnice x EUR, obresti x EUR in stroškov x EUR.
- Sodišče prve stopnje je pravilno zaključilo, da se na predlog upnika dovoljuje zoper dolžnika izvršba zaradi izterjave glavnice v znesku x EUR, obresti v znesku x EUR, stroškov postopka v znesku x EUR (predmet obveznosti, kot izhaja iz predloženega izvršilnega naslova) ter izvršilnih stroškov v znesku x EUR s pp. Zavrnilo pa predlog za izvršbo v delu, v katerem je upnik predlagal izvršbo tudi zaradi izterjave zakonskih zamudnih obresti od glavnice, obresti in stroškov. Ta obveznost namreč iz predloženega izvršilnega naslova ne izhaja.
- Evropski plačilni nalog, izdan na standardnem obrazcu E, ne vsebuje rubrike za zahtevek iz naslova (zakonskih) zamudnih obresti, pri čemer pa to rubriko vsebuje vloga za evropski plačilni nalog, predložena na standardnem obrazcu A, kot je določeno v prilogi I Uredbe (1. in 2. točka 7. člena Uredbe).
- Ravno zaradi tega se evropski plačilni nalog (izdan na standardnem obrazcu E) izda skupaj s kopijo obrazca za vlogo (predloženo na standardnem obrazcu A), kot to predpisuje 2. točka 12. člena Uredbe.

VSL Sklep I Cpg 102/2018 z dne 6. 3. 2018 (I)

- Tožeča stranka je s toženo stranko sklenila pogodbo o opravljanju prevajalskih storitev. Ker je tožeča stranka menila, da tožena stranka ni izpolnila svojih pogodbenih obveznosti, je predlagala izdajo EPN zoper toženo stranko zaradi plačila skupaj s pripadajočimi obrestmi in stroški. Okrožno sodišče v Ljubljani je ta nalog tudi izdalo.
- Tožena stranka je zoper izdan EPN pravočasno vložila ugovor na tipiziranem obrazcu F, skupaj z dopisom, v katerem je sodišče obvestila, da je za zastopanje pooblastila odvetnika ter da je zahtevek tožeče stranke neutemeljen tako po temelju kot po višini.
- Sodišče je postopek nadaljevalo po pravilih običajnega pravnega postopka in tožečo stranko pozvalo na dopolnitev tožbe, kar je slednja tudi storila. Nato je tožena stranka vložila odgovor na tožbo. V njem je podala ugovor nepristojnosti slovenskega sodišča, ker da je potrebno osebe s sedežem v državi članici tožiti pred sodišči te države članice, konkretno torej na Češkem. Poudarila je, da sta pristojnost sodišča v Pragi pravdni stranki tudi pogodbeno dogovorili.

VSL Sklep I Cpg 102/2018 z dne 6. 3. 2018 (II)

- Sodišče prve stopnje je ocenilo, da je bil takšen ugovor tožene stranke prepozen in ga kot takega ni upoštevalo; po oceni sodišča prve stopnje bi morala tožena stranka mednarodni pristojnosti sodišča ugovarjati najkasneje takrat, ko je opravila prvo dejanje v postopku, torej že v ugovoru zoper EPN.
- Ker tega ni storila, se je spustila v postopek in s tem molče privolila v pristojnost slovenskega sodišča, skladno s 26. členom Uredbe Bruselj I, prenovljena.
- Pripomnilo je še, da glede prehoda postopka za izdajo evropskega plačilnega naloga na redni pravdni postopek Uredba (ES) št. 1896/2006 v drugem odstavku 17. člena napotuje na domače pravo in da tudi po določbi 438. člena ZPP toženec lahko ugovarja (krajevni) pristojnosti najkasneje v ugovoru zoper plačilni nalog.

VSL Sklep I Cpg 102/2018 z dne 6. 3. 2018 (III)

- Pritožbeno sodišče pa navaja: V evropskem plačilnem nalogu se toženo stranko pouči o možnosti, da: „(a) tožeči stranki plača znesek iz naloga; ali (b) v roku 30 dni po dnevu, ko ji je bil nalog vročen, pošlje ugovor na sodišče izvora.“ (tretji odstavek 12. člena Uredbe (ES) št. 1896/2006).
- Tožena stranka lahko vloži ugovor zoper evropski plačilni nalog pri sodišču izvora na standardnem obrazcu F,
- Tožena stranka v ugovoru zgolj izjavi, da ugovarja zahtevku, brez navedbe razlogov za ugovor (prvi in tretji odstavek 16. člena Uredbe (ES) št. 1896/2006).
- Če se ugovor vloži v roku [...], se postopek nadaljuje pred pristojnimi sodišči države članice izvora v skladu s pravili običajnega [rednega] civilnega postopka, razen če je tožeča stranka izrecno zahtevala, da se postopek v takem primeru zaključi (prvi odstavek 17. člena Uredbe (ES) št. 1896/2006).
- Ugovora zoper evropski plačilni nalog, s katerim se ne ugovarja pristojnosti sodišč države članice izvora in ki ne vsebuje razlogov, ki se nanašajo na glavno stvar, ni mogoče šteti za spustitev v postopek v smislu člena 24 Uredbe št. 44/2001. Tudi ni mogoče šteti, da se je v obravnavani zadevi tožena stranka spustila v postopek v smislu 24. člena Uredbe št. 44/2001 (oziroma 26. člena Uredbe Bruselj I, prenovljena), ker je v dopisu, ki ga je vložila skupaj z ugovorom, navedla razloge, ki se nanašajo na glavno stvar.

VSL Sklep II Cpg 693/2018 z dne 26. 9. 2018

- Upnik je predlagal izvršbo na podlagi EPN, na kar je tožena stranka ugovarjala. Na to je sodišče tožbo na nepristojnost sodišča s sklepom zavrglo ter odločilo o stroških pravnega postopka po pravilu uspeha pravnih strank. Sledila je pritožba (smiselno na zavrnilni del).
- Tožena stranka (ta, ki se je potem pritožila) je priglasila stroške odvetnika brez pojasnil po kakšnih merilih je odvetnik ovrednotil sestavo ugovora zoper evropski plačilni nalog.
- Pritožbeno sodišče potrjuje oceno prvostopenjskega, da se stroški za ugovor zoper evropski plačilni nalog priznajo po tarifni številki 39/4 OT. Ugovor je bil vložen na obrazcu, ki ne vsebuje posebne obrazložitve, obrazec pa je bil toženi stranki vročen skupaj z izdanim evropskim plačilnim nalogom. Tudi 3. točka 16. člena Uredbe (ES) št. 1896/2006 predvideva, da se v ugovoru izjavi le, da se zahtevku ugovarja, brez navedbe razlogov za ugovor. To pa pomeni, da ta storitev ni obsežna in strokovno zahtevna, zato je (lahko) primerljiva s sestavo kratkega dopisa.

VSM Sklep I Cpg 232/2017 z dne 26. 10 2018 (I)

- Tožnica kot upnica je z vlogo zahtevala izdajo evropskega plačilnega naloga. Sodišče prve stopnje ga je izdalo in zoper slednjega je toženka po pooblaščenju, vložila pravočasen ugovor, zaradi česar se postopek nadaljuje v skladu s pravili običajnega civilnega postopka (17. člen Uredbe ES št. 1896/2006).
- Sodišče prve stopnje je tožnico pozvalo na dopolnitev tožbe z navedbo dejstev, na katera opira zahtevek in predložitve ustreznih dokazov. Ob upoštevanju dejstva, da vloga za izdajo evropskega plačilnega naloga ne vsebuje vsega, kar je v smislu prvega odstavka 180. člena ZPP potrebno, da se lahko obravnava.
- Tožnica je pozivu sledila z vložitvijo prve pripravljalne vloge (dopolnitve tožbe), ki jo je sodišče prve stopnje poslalo toženki v odgovor s pozivom, naj na tožbo odgovori in s pravnim poukom glede posledic nevložitve oz. nepravočasne vložitve odgovora.
- Ker toženka v danem roku odgovora ni podala, je sodišče prve stopnje izdalo zamudno sodbo, ker je presodilo, da so za njeno izdajo izpolnjeni pogoji iz 318. člena ZPP.
- Pritožbeno sodišče meni, da je toženka zoper izdani evropski plačilni nalog vložila pravočasen ugovor, s čemer je aktivno nasprotovala zahtevku. Takšna njena procesna aktivnost je po oceni pritožbenega sodišča privedla do vzpostavitve kontradiktornega postopka, v okviru katerega pa izdaja zamudne sodbe (več) ni dopustna.

VSM Sklep I Cpg 232/2017 z dne 26. 10 2018 (II)

- Procesno gledano je postopek izdaje evropskega plačilnega naloga primerljiv s postopkom, ki se začne v izvršilnem postopku na podlagi verodostojne listine, ki se na podlagi ugovora dolžnika nato nadaljuje v rednem postopku po določbah ZPP, zaradi česar je po oceni pritožbenega sodišča potrebno nadaljevanje postopka (po ugovoru) v obeh postopkih voditi enako.
- Sodna praksa je že zavzela stališče, da je institut zamudne sodbe, glede na pogoje, ki jih mora izpolnjevati, uporabljiv le v rednem pravnem postopku, ki se začne s tožbo, ne pa tudi v postopku, ki se nadaljuje po razveljavitvi sklepa o izvršbi v dovolitvenem delu. Zamudna sodba namreč temelji na domnevi, da toženka, v posledici njene pasivnosti v postopku, v celoti priznava tožbene trditve (načelo afirmativne litiskontestacije). Prvi pogoj za izdajo zamudne sodbe je namreč dejstvo, da toženka na tožbo ne odgovori.
- Ker pa je toženka pravočasna ugovarjala, takšna njena procesna aktivnost pa je po oceni pritožbenega sodišča privedla do vzpostavitve kontradiktornega postopka, v okviru katerega pa izdaja zamudne sodbe (več) ni dopustna. Zaradi navedenega sodišče prve stopnje procesne (ne)aktivnosti toženke oz. njene nepravočasne aktivnosti (odgovor na dopolnitev tožbe je vložila šele dne 23. 3. 2017), ne bi smelo presojati v "luči" določb 318. člena ZPP.

VSK Sklep I Cpg 250/2018 z dne 23. 1. 2019 (I)

- Okrožno sodišče je s sklepom razveljavilo potrdilo o pravnomočnosti in potrdilo o izvršljivosti na evropskem plačilnem nalogu opr.št. Plg 1..Ugovor zoper plačilni nalog je bil namreč vložen pravočasno in v dobri veri pri italijanskem sodišču.
- Zoper sklep se je pritožila tožeča stranka. Ugovor zoper evropski plačilni nalog se vloži pri sodišču izvora, to je sodišču, ki je EPN izdalo.
- Uredba št. 1896/2006 ureja pravno sredstvo zoper izdan EPN in sicer je dopustno samo eno pravno sredstvo in to je zahteva za ponovno preučitev na podlagi 20. člena Uredbe. Za ugoditev predlogu za razveljavitev klavzule izvršljivosti in pravnomočnosti po določbah Zakona o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) zato sodišče prve stopnje ni imelo nobene podlage.
- Nacionalno pravo se uporablja le v primeru, da posamezno vprašanje v uredbi o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog ni posebej urejeno. Sodišče evropske unije je v zadevah C-119/13 in C-120/13 sicer odločilo, da je v situaciji, ko v konkretnih okoliščinah ne gre za položaje iz 20. člena Uredbe, treba dopustiti tudi pravna sredstva po nacionalnem pravu. V predmetni zadevi bi to lahko bila situacija, ko je bil ugovor pomotoma vložen pri nepristojnem sodišču. Vendar pritožnik pravilno opozarja, da je sodišče prve stopnje v zadevi napačno uporabilo določbo 10. odstavek 112. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP). Ker je toženca zastopal odvetnik in ker ne gre za tožbo, bi lahko šteli dan vložitve ugovora na nepristojnem (italijanskem) sodišču kot dan vložitve ugovora le v primeru, da je šlo za očitno pomoto vložnika, to je pooblaščenca tožene stranke.

VSK Sklep I Cpg 250/2018 z dne 23. 1. 2019 (II)

- Glede na jasen pravni pouk v EPN o očitni pomoti ni mogoče govoriti. Pritožbeno sodišče zato ugotavlja, da se za dan vložitve ugovora lahko šteje le dan, ko je pisanje prispelo k pristojnemu sodišču. Tožena stranka pa je prvenstveno navedla drug razlog, zaradi katerega je treba šteti ugovor za pravočasnega, to je trenutek, ko se vročitev po 14. členu EPN po italijanskem pravu šteje za opravljeno. Sodišče prve stopnje se o tem ni opredelilo.
- Pritožbeno sodišče je pritožbi ugodilo in izpodbijani sklep razveljavilo ter zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v nov postopek (3. točka 365. člena Zakona o pravdnem postopku – ZPP), kjer bo predlog moralo obravnavati z vidika določb 20. člena Uredbe. Drži sicer, da je tožena stranka svojo vlogo napačno imenovala in se tudi sklicevala na napačno (procesno) pravno podlago, vendar je v predlogu navedla ustrezna dejstva, ki omogočajo presojo po 1. odstavku 20. člena Uredbe.

VSRS Sklep Cpg 2/2008 z dne 5. 10. 2010 (I)

- Nasprotni udeleženec je prejel plačilni nalog italijanskega sodišča v Frosinonu, podružnice v Agnani, ki je bil izdan na predlog predlagatelja. Zoper plačilni nalog je nasprotni udeleženec pri italijanskem sodišču vložil pritožbo (ugovor), ki pa ni bila upoštevana, ker naj ne bi bila vložena pravilno. O tem je nasprotni udeleženec prejel obvestilo italijanskega sodišča.
- Predlagatelj se je kljub drugi možnosti (brez eksekviture) odločil predlagati priznanje tuje sodne odločbe (drugi odstavek 33. člena Uredbe 44/2001) in okrožno sodišče je njegovemu predlogu ugodilo in izdalo sklep o priznanju.
- Ugovor nasprotnega udeleženca zoper sklep o priznanju plačilnega naloga je Okrožno sodišče zavrnilo s sklepom. Navedeni sklep nasprotni udeleženec izpodbija s pritožbo.
- Nasprotni udeleženec je s povratnico izkazal, da je pri italijanskem sodišču pravočasno vložil pritožbo zoper plačilni nalog, ki pa ni bila upoštevana. Z neformalnim dopisom mu je italijansko sodišče pojasnilo, da pritožba ni bila pravilno vložena (ni je vložil ustrezni pooblaščenec in ni bila vložena v skladu s členoma 645 in 638 zakona o civilnem postopku).
- Kot izhaja iz plačilnega naloga italijanskega sodišča, ki je bil vročen nasprotnemu udeležencu, v njem ni bilo pouka o tem, kako je treba vložiti pritožbo, ampak je bil naveden le rok vložitve pravnega sredstva brez napotila na kakršnekoli zakonske določbe.

VSRS Sklep Cpg 2/2008 z dne 5. 10.2010 (II)

- Prav tako ni mogoče šteti, da je imel toženec učinkovito možnost za izpodbijanje plačilnega naloga, ki mu je bil vročen brez ustreznega pravnega pouka. Dokument o začetku postopka mora biti v skladu z 2. točko 34. člena Uredbe 44/2001 tožencu ne le vročen, temveč mora biti tudi njegova vsebina takšna, da daje tožencu dovolj možnosti za pripravo obrambe. Tožencu morajo biti zagotovljene vsaj minimalne informacije o tem, kako naj vloži pravno sredstvo.
- Tudi za izdajo potrdila iz priloge 1 Uredbe 1869/2006, ki predstavlja evropski izvršilni naslov na podlagi določb Uredbe 805/2004 morajo biti izpolnjene določene predpostavke. V 17. členu Uredbe 805/2004 je določeno, katere informacije o postopkovnih korakih, ki so potrebni za ugovarjanje zahtevku, morajo biti posredovane dolžniku. Poleg roka za vložitev pravnega sredstva, mora biti navedeno tudi ime in naslov institucije, na katero je potrebno nasloviti odgovor, in ali je potrebno, da ga zastopa odvetnik. V konkretnem primeru pravni pouk na plačilnem nalogu teh informacij ni vseboval, čeprav iz potrdila italijanskega sodišča izhaja drugače.
- V specifični čezmejni situaciji je ureditev, po kateri dolžnika iz tuje države, zoper katerega je vložen predlog za izdajo plačilnega naloga, ni treba poučiti o načinu vložitve pravnega sredstva, pri čemer se nepravilno vloženo pravno sredstvo ne upošteva in se na plačilnem nalogu neposredno potrdi izvršljivost, v nasprotju s slovenskim javnim redom. Ni mogoče šteti, da je imel toženec učinkovito možnost za izpodbijanje plačilnega naloga, ki mu je bil vročen brez ustreznega pravnega pouka.

**HVALA ZA
POZORNOST!**

maja.carni-pretnar@gov.si